

tot assecantse las espardeñas y 'ls baixos dels pantalóns y tot cargolant cigarros entaulavan aquells pobres lázars, contrariats y y hasta perjudicats en sos interessos per una causa imprevista encara que molt natural. Com se suposa no 's parlava d' altra cosa que del temporal y mentres uns, dotats d' aquest geni resignat y suferit que caracteriza al treballador de bona mena, procuravan tirar-se á la esquena aquell contratemps, trovanthi encara motiu per ficarhi alguna xulada y esclafirhi alguna rialla, altres mes malavinguts ab la seva sort no feyan sinó posar en renou á Deu y als sants. Com si la glassada fos sols efecte de un complot celestial armat á propòsit per aturarlos d' anar á Olot, reuégavan y se embrutían lo que menos ab los esclòps de sant Pere ó ab lo gall de la passió.

¡Reira de deu! deya un que 'l menos feya nou palms de llarch, que no m' hagués jo trencat las camas quant vaig tenir pensament de carregar lo carro, que mes me valdria que no trovarme aquí; mala negada fessim.....

—Te 'n podías haver trencat dos palms y encara te'n quedarian de sobras per molestarme á mi ab las tevas pernadas, respongué un de tot vellerós que mastegant la pipota semblava que 's volgues ficar 'ls tíons á la butxaca taut era lo que 'ls regirava en tots sentits.

Un de petit y gras badallant desde un recó.—Jo voldria que durés vuyt días que 'ls aprofitaria per ferme un tip de dormir.

—Malahida sia la teva son, digué 'l llarch entre renech y renech, lo que á mi 'm sembla es que ballarém de gana com la Valenta no 'ns fassi fermansa.

—¡Tu ray, digué 'l vell de la pipa, com que portas 'l carro carregat de bacallá, te 'n pots riurer, jo, pobre de mí, que carregat de plats y ollas no tinc un malahit gra d' all per posarhi.

—Sempre me l' he temuda, deya un de tot macilent al moment de sentarse y atiar las estellas que 'l vell acababa de deixar, basta que jo agafi 'l camí d' Olot perquè surti una peste ó altra, malahida siga la terra y la.... Be podriau cáurer llamps de punta que s' ens endugessen d' una vegada.

—Que se 'ns endugessen al infern, afegí lo besstiassa del llarch, aixís com aixís no fem mes que treballar pel dimoni.....

—¡Ave María puríssima! digué la criada que en aquell moment destapava l' olla y sentí la imprecació y la eua que la acompanyá.